

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214207580
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214207580.4

Uznesenie

Okresný súd Košice II v právnej veci žalobcu L. C. - Y. I. L., zastúpené Úradom legislatívy a práva Ministerstva obrany SR, IČO: 30 845 572, so sídlom Kutuzovova 8, Bratislava, proti žalovanému R. F., W.. XX.X.XXXX, W. F. J. XXX/XX, V., toho času na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou U. Q., zamestnankyňou Okresného súdu Košice II, v konaní o zaplatenie 177,22 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Konanie **zastavuje**.

Po právoplatnosti uznesenia postúpi vec veliteľovi Vojenskému útvaru XXXX U. T..

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.3.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 177,22 eur s príslušenstvom, ako aj nahradiť mu trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že podľa rozhodnutia o povinnosti nahradiť škodu č. 02/2001 z 8.6.2001 vydaného veliteľom Vojenského útvaru XXXX T. (právoplatné 17.7.2001, vykonateľné 16.9.2001) bol žalovaný zaviazaný zaplatiť L. C. - E. L. náhradu škody vo výške 5.339 Sk (177,22 eur) spolu s príslušenstvom, avšak aj napriek opakovanej písomnej výzve žalobcu na dobrovoľné plnenie, si žalovaný svoju povinnosť nesplnil, preto si žalobca uplatnil svoj nárok súdnou cestou.

Okresný súd Košice II uznesením č.k. 25C 140/2014-41 zo dňa 18.8.2014 konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co 874/2014-65 predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil súd prvého stupňa s odôvodnením, že z oznámenia žalobcu je zrejmé, že v čase podania návrhu, žalovaný R. F. nebol a ani nie je vojakom a teda nevzťahujú sa na neho ustanovenia zákona č. 370/1997 Z.z. ani zákon č. 346/2005 Z.z. a žalobca pri vymáhaní škody nemôže postupovať v zmysle citovaných zákonných ustanovení (§ 163 cit. zákona). Vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanej veci ide o vzťah medzi štátom a občanom a neexistuje žiadny iný orgán, ktorý by vo veci mal a mohol rozhodnúť, platí nevyvrátiteľná domnienka, že vec platí do právomoci súdu. Odvolací súd poukázal na to, že nedostatok právomoci súdu neumožňuje, aby súd o čomkoľvek rozhodoval. Z uvedeného dôvodu nemohol súd zastaviť konanie pre nedostatok právomoci, pričom v tejto časti absentuje výrok, ktorému orgánu by po právoplatnosti mala byť vec postúpená na rozhodnutie a súčasne pre prekážku rozhodutej veci, pričom v tejto časti sa javí rozhodnutie ako nepreskúmateľné, keďže nie je náležité skutkovo právne odôvodnené, teda nie je z neho zrejmé, či subjekt, ktorý je v ňom určený na prijatie plnenia je totožný so žalobcom, o aké rozhodnutie ide - jeho charakter. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu preskúmať podmienky konania vo vzťahu k § 103 O.s.p. a s prihliadnutím na tvrdenia uvádzané žalobcom v odvolaní.

Z listiny označenej ako „rozhodnutie o povinnosti nahradiť škodu č. 02/2001, zo dňa 19.7.2001, vydaného v súlade s ust. § 163 zákona č. 370/1997 o vojenskej službe vyplýva, že žalovaný bol zaviazaný Vojenským útvarom XXXX T. nahradiť žalobcovi L. C. - E. L. náhradu škody vo výške 5.339 Sk spolu s príslušenstvom. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.7.2001 a stalo sa vykonateľným dňa 16.9.2001.

Žalobca v konaní predložil uznanie dlhu žalovaným zo dňa 26.4.2011, ktorým uznáva dlh voči L. - Y. I. L.. Z uvedeného uznania vyplýva právny dôvod vzniku dlhu - rozhodnutie veliteľa U. XXXX T. Č.. XX/ XXXX zo dňa 8.6.2001 právoplatné 17.7.2001 a vykonateľné 16.9.2001.

Podľa ust. § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa ust. § 7 ods. 1 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa ust. § 7 ods. 2 O.s.p., v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa ust. § 7 ods. 3 O.s.p., iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

Podľa ust. § 163 ods. 1 zákona č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe, s účinnosťou od 1.1.1998 do 31.12.2005, ak vojak riadne neplní dohodu uzavretú podľa § 162 alebo odmietne takúto dohodu uzavrieť aj napriek tomu, že za škodu spôsobenú inak ako trestným činom zodpovedá, služobný orgán je povinný rozhodnúť o náhrade škody vydaním rozhodnutia o povinnosti vojaka nahradiť škodu.

Podľa ust. § 163 ods. 2 cit. zákona, o náhrade škody, ktorú vojak spôsobil trestným činom, rozhoduje súd.

Podľa ust. § 163 ods. 3 cit. zákona, ak trestný čin, ktorým vojak spôsobil škodu, nie je prerokovávaný súdom, rozhoduje o náhrade škody služobný orgán.

Ustanovením § 23 Zákona č. 570/2005 Z.z. bol zrušený zákon č. 370/1997 Z.z.

Podľa ust. § 186 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, s účinnosťou od 1.9.2005, ak profesionálny vojak riadne neplní dohodu uzavretú podľa § 185 alebo odmietne takúto dohodu uzavrieť aj napriek tomu, že za škodu spôsobenú inak ako trestným činom zodpovedá, vedúci služobného úradu alebo veliteľ je povinný rozhodnúť o náhrade škody vydaním rozhodnutia o povinnosti profesionálneho vojaka nahradiť škodu.

Podľa ust. § 19a) ods. 1 zákona č. 570/2005 Z.z. o brannej povinnosti, s účinnosťou od 1.1.2006, vojak mimoriadnej služby zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil zavineným porušením povinnosti pri výkone mimoriadnej služby alebo v priamej súvislosti s týmto výkonom.

Podľa ust. § 187 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., o náhrade škody, ktorú profesionálny vojak spôsobil trestným činom, rozhoduje súd.

Podľa ust. § 187 ods. 2 cit. zákona, ak konanie, ktorým profesionálny vojak spôsobil škodu, nie je prejednávané súdom, o náhrade škody rozhoduje vedúci služobného úradu alebo veliteľ.

Z obsahu rozhodnutia Vojenského úradu 1018 v Prešove, č. EKŠ:02/2001 zo dňa 8.6.2001 vyplýva, že žalovanému bola predmetným rozhodnutím uložená povinnosť nahradiť škodu L. C. - E. L. C.. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný túto škodu spôsobil dňa 17.4.2001 počas odvelenia do Vojenského útvaru XXXX U. T.. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaným bola spôsobená škoda počas jeho vojenskej služby, a to na veciach, ktoré mu boli zverené do osobného používania v súvislosti s výkonom vojenskej služby.

Zákon č. 418/1992 Z.z. o hmotnom zabezpečení vojakov a žiakov škôl ozbrojených síl a o ich zodpovednosti škodu v časti druhej upravoval zodpovednosť vojakov a žiakov škôl za škodu tak, že pokiaľ ku nej došlo na majetku armády, zodpovedali za ňu podľa ust. § 172 až 186 Zákonníka práce. Tým, že právomoc na prejednanie a rozhodnutie o týchto vzťahoch nebola osobitným zákonom daná iným orgánom, rozhodovali o nich súdy.

Uvedená časť o zodpovednosti za škodu bola zákonom č. 370/1997 Z.z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov zrušená a v zmysle § 163 a §164 v spojení s § 179 ods. 2 prešla právomoc týkajúca sa rozhodovania o zodpovednosti za škodu a jej náhrady na služobné orgány. V spojení s uvedeným potom podľa prechodného ustanovenia § 184 ods. 4 Zákona vo veciach náhrady škody uplatnenej na súde pred účinnosťou tohto zákona, teda pred 1.1.1998 sa postupuje podľa právnych predpisov platných pred účinnosťou tohto zákona. Právomoc súdov prejednávať a rozhodnúť v občianskom súdnom konaní spor o náhradu škody vojakov v zmysle § 7 ods. 3 O.s.p. zostala teda zachovaná len v prípade už uplatneného práva na súde pred účinnosťou zákona č. 370/1997 Z.z.

Keďže od uvedenej zmeny právomoci rozhodovať o zodpovednosti za škodu a jej náhrade súdom v občianskom súdnom konaní zanikla právomoc rozhodovať o všetkých škodách, aj ktoré vznikli za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy, ale ešte neboli uplatnené na súde a táto právomoc prešla na služobný orgán. Povinnosť služobného orgánu ako správcu majetku vo vlastníctve štátu uplatniť právo na náhradu škody voči zodpovednej osobe totiž vyplýva z ust. zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu. Právomoc služobného orgánu rozhodovať o náhrade škody spôsobenej za trvania vojenskej služby žalovaného je daná príslušnému služobnému orgánu aj v čase keď subjekt, ktorý spôsobil škodu už nie je vojakom, a to z dôvodu, že ku škode došlo v čase, keď vojakom bol a to na predmetoch, ktoré mu boli zverené na výkon služobných povinností (R NS SR 1Sž/o/KS 16/04).

V danom prípade súd dospel k záveru, že neboli dané podmienky konania vo veci pre nedostatok právomoci súdu, keďže žalovaný v čase, keď spôsobil škodu na veciach mu zverených počas výkonu vojenskej služby bol vojakom, škoda nebola spôsobená trestným činom, pričom vznikla po účinnosti zákona č. 370/1997 Z.z., ktorý ako osobitný predpis upravoval právomoc osobitného orgánu rozhodovať o náhrade škody, preto súd v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil a zároveň v zmysle ust. § 104 O.s.p. súd rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpi vec príslušnému orgánu v zmysle § 186 Zákona č. 346/2005 Z.z..

Pre úplnosť súd uvádza, že subjekt označený pre prijatie plnenia v rozhodnutí o povinnosti nahradiť škodu č. 02/2001 Vojenského útvaru XXXX U. T. zo dňa 8.6.2001 - L. C. - E. L. je totožný so žalobcom - L. C. - A. Y. I. L., nakoľko ide o totožný subjekt, štát - Slovenskú republiku. Zo samotného uznania dlhu žalovaného vyplýva, že pohľadávka bola rozhodnutím vojenského útvaru priznaná štátu. Predmetné rozhodnutie Vojenského útvaru je vydané v samostatnom konaní o náhrade škody, ide o osobitné konanie podľa Zákona č. 370/1997 Z.z., ktoré konanie nemá charakter správneho konania.

Pokiaľ žalobca v odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Košice II o zastavení konania namietal, že uznanie dlhu predstavuje nový právny základ pre vymáhanie dlhu voči žalovanému a ďalší právny titul, na základe ktorého môže veriteľ vymáhať svoj záväzok, súd prvého stupňa uvádza, že uznaním dlhu

nevzniká nový záväzkovo právny vzťah, nemení sa právny dôvod uznaného záväzku a nemenia sa ani okolnosti, na základe ktorých dlh vznikol. Žalobca v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení konania správne poznamenal, že dlžník môže pohľadávku uznať opätovne niekoľkokrát za sebou, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1/1961, v zmysle ktorého dlžník uznať môže čo do dôvodu a výšky aj právo právoplatne priznané súdnym rozhodnutím. V zmysle citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uznanie práva, ktoré už bolo priznané právoplatným súdnym rozhodnutím však nič nemení na tom, že vec už bola raz právoplatne rozhodnutá, takže nárok nemožno znovu uplatniť na súde žalobou, ktorej prejednaníu by bránila prekážka rozhodutej veci, pričom veriteľ môže vymáhať plnenie uznaného záväzku, ak ho nesplní dlžník dobrovoľne na základe pôvodného exekučného titulu. Musí však exekučnému súdu s návrhom na vykonanie exekúcie predložiť uznanie záväzku, ktoré písomne urobil dlžník. V takomto prípade dlžník nemôže s úspechom uplatniť v exekučnom konaní námietku, že nárok je premlčaný z toho dôvodu, že od právoplatnosti rozhodnutia už uplynula 10-ročná premlčacia doba.

V danom prípade bolo právo Slovenskej republiky voči žalovanému priznané právoplatným rozhodnutím Vojenského útvaru XXXX U. T. č. 02/2001 zo dňa 8.6.2001. Predmetné rozhodnutie bolo v zmysle ust. § 167 Zákona č. 370/1997 Z.z. súdne vykonateľné v lehote 10 rokov v zmysle ust. § 274 písm.h/ O.s.p. (po zrušení citovaného zákonného ustanovenia v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku).

Za analogickej aplikácie vyššie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uznanie dlhu žalovaným vo výške 177,22 Eur zo dňa 26.4.2011 vo vzťahu k Slovenskej republike má teda ten právny význam, že pôvodné rozhodnutie Vojenského útvaru v Prešove je naďalej vykonateľné pri súčasnom predložení uznania dlhu žalovaným príslušnému exekučnému orgánu bez možnosti žalovaného namietať premlčanie vykonateľnosti citovaného rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 204 ods. 1 O.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.